ga need ihhowaewajad selgest ussust ja Jummalast innimessele seätud ellokutsmissest ärraeksiwad, kes ennesele omma seggasest arrust üht issitehtud Jummala tenistust ärrawallitsewad. Sest innimenne on Jummalast lodud seks, et teiste innimeste seltsis peab ellama, ja ses töös, ammetis ja pölwes, kuhho Jummal tedda pannud, omma ello korra ausaste löppetama; ning seeb se on Önnisteggia öige taggahoidminne, kui sa omma usko armastusse läbbi omma teggudega üllesnäitad.

Tönnise päwal, nenda ütleb marahwas, on talw harja peäl, leib poleks, pöhk poleks, nenda et nüüd pool aasta toito on södud, teine pool jääb weel innimestele ja lojustele süa. Sest siis ka monni sedda päwa talwe harja päwaks nimmetab. Kui talw, kewwade ja leikus öigel aial kätte tullewad, siis se arro öige; agga tahhab ta ka mittokord petta. Sellepärrast ka moistlik perremees ikka warro peab, et leib perrele, ja lojustele nende sömatarwidus, ullataks, kui lummi kauaks mahhajääb, ehk kui Jummal udist hilja kätte annab. Nendasammoti ka luggu merrega, kellest monni ütleb, et Tönnise päwa aial peab hakkama aurama, ning ka kaewodega, kelle wessi sest aiast peab sojemaks jäma. Segi polle koggoni mitte igga aasta ühhe mära peäl.

Et monningane Tönnise päwa öhto körtsi lähhäb, talwe selga katkimurdma, mis se muud on, kui et jomisse kurri himmo ennesele iggapoolt ja iggawisi wabbandamist otsib. Jätta Jummala wilja raiskamatta, kellest muidogi kewwade pole pudo on; kül talw sinno jomatta otsa saab!

Paawli ümberpöörminne,

neäri kuu 25. päwal. Pawel, se on pühha Apostel Paulus, kedda enne Saulusseks hüti, olli Judamees, sündinud Tarsusses, Kilikia makondas, Asia maal, ja ülleskaswatud Jerusalemmas Kamalieli, ühhe

Eesti-ma rahwa Kalender 1837, lk. 23